

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΒΡΑΑΜ.

Ο ΑΒΡΑΑΜ, καταρχάς Ἄβραμ, ὁ μέγας πρόγονος καὶ θεμελιωτῆς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἔθνους, καὶ ὁ πρῶτος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγιναν θεῖαι ὑποσχέσεις ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ, ἦτον ὁ μεγαλύτερος υἱὸς τοῦ Θαῤῥά, τὴν καταγωγὴν ὀγδόου ἀπὸ τὸν τοῦ Νῶε πρεσβύτερον υἱὸν Σὴμ· φαίνεται δὲ νὰ ἐγεννήθη εἰς τὴν πόλιν τῆς Χαλδαίας Οὐρ, περὶ τὰ 2000 ἔτη πρὸ τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς. Ἡ ἱστορία του κατέχει ὡς ἐν τέταρτον τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως—τουτέστιν, ἀπὸ τὸ 11ον μέχρι τέλους τοῦ 25ου κεφαλαίου. Νυμφευθεὶς τὴν Σάρραν (καταρχὰς Σάραν), ἀδελφὴν αὐτοῦ πρὸς πατρός, ἐσυνώδευσε τὸν πατέρα καὶ τὸν ἀνεψιὸν του Λῶτ εἰς Χαρρὰν, ὅπου ἀπέθανεν ὁ Θαῤῥά· ἔπειτα δὲ, κατὰ θεῖαν ἐπιταγὴν, ἔχων ἀκόμη μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἰδίαν του σύζυγον καὶ τὸν Λῶτ, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Χαρρὰν, καὶ προβαίνων εἰς νότον, ἐφθασε, τέλος, εἰς τὴν ἐν Χαναὰν πεδιάδα Μορέχ. Ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ἡ ὁδοπορία αὕτη, συμβάσα περὶ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καλεῖται ὑπὸ τῶν χρονολόγων ἡ Κλήσις τοῦ Ἀβραάμ.

Λιμὸς ἠνάγκασε μετὰ ταῦτα τὸν πατριάρχην νὰ ὁδοπορήσῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐκ τῆς ὁποίας χώρας ἐπιστρέψας εἰς τὸν ἐν Χαναὰν τόπον τῆς διατριβῆς του, τὸ ἔκρινεν ἀναγκαῖον, διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἰδίων του ποιμνίων καὶ τῶν τοῦ ἀνεψιοῦ του, νὰ ἐκλέξωσι χωριστὰ οἰκητήρια· ὅθεν, μετὰ συγκατάνευσιν ἀμοιβαίαν, ἀπεσύρθη ὁ Λῶτ πρὸς ἀνατολάς, καὶ κατεστάθη μεταξὺ τῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἰορδάνου πόλεων, ὁ δὲ Ἀβραάμ μετώκησεν εἰς τὴν ἐν Χεβρών πεδιάδα Μαμβρῆ.

Ὅτε δὲ ὁ μὲν Ἀβραάμ εἶχεν ἤδη φθάσειν εἰς τὸ ἑννενηκοστὸν ἔνατον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡ δὲ σύζυγος αὐτοῦ, ἡ μέχρι τοῦδε στεῖρα, εἰς τὸ ὀγδοηκοστὸν ἔνατον, ἐφάνη πρὸς αὐτὸν ὁ Θεὸς, καὶ τὸν ἐδηλοποίησεν ὅτι μέγα ἔθνος ἐμελλε νὰ προέλθῃ ἐξ αὐτοῦ· τὴν ὑπόσχεσιν δὲ ταύτην, ἥτις ἐφαίνετο σχεδὸν ἀπίστευτος εἰς τὴν μητέρα, ἐπεβεβαίωσε τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἡ τοῦ Ἰσαὰκ γένεσις.

Πασίγνωστος εἶναι ἡ τόσον περικαλλῶς ἐξιστορουμένη εἰς τὸ εἰκοστὸν δευτέρον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως αὐστηρὰ δοκιμασία τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπρόσταξεν αὐτὸν νὰ θυσιάσῃ τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν του. Σημειωτίον δὲ, ὅτι καὶ ὀλίγον πρὸ ταύτης εἶχε δεῖξειν ἰσχυρῶς τὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εὐπειθειαν του, καὶ τὴν εἰς τὰς θεῖας ὑποσχέσεις ἀδίστακτον αὐτοῦ ἐπιστήριξιν, ἀποστείλας τὸν ἐξ Ἄγαρ, τῆς Αἴγυπτίας δούλης, υἱὸν του Ἰσμαήλ, μόνον διότι ἐπληροφό-

ἔειπε δὲ Ἰσαὰκ, Πάτερ, ἰδοὺ τὸ κῦρ καὶ τὰ ξυλά· πού ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν; Ἐπεὶ δὲ Ἀβραάμ, Ὁ Θεὸς ὄψε-
ται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Γενέσ. κβ'. 7, 8.

ρησεν αὐτὸν ὁ ἐπουράνιος πατὴρ του, ὅτι καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἤθελε κάμειν ἔθνος μέγα, ἐπειδὴ ἦτο σπέρμα τοῦ πατριάρχου. Ἄν καὶ ἡ τῆς Σάρρας ἀπόφασις, ν' ἀποβληθῇ τοῦ οἴκου ἡ παιδίσκη μετὰ τοῦ τέκνου αὐτῆς, ἐφάνη σκληροτάτη ἐνώπιον τοῦ Ἀβραάμ ἐξ αἰτίας τοῦ υἱοῦ του, μ' ὅλον τοῦτο, ἅμα ἔλαβε τὴν προειρημένην ἐξ ὕψους ὑποδήλωσιν, ἄνεστη τὸ πρῶτ, καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος, καὶ ἔδωκε τῇ Ἄγαρ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παιδίον, καὶ ἀπέστει-
λεν αὐτήν.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Σάρρας, εἰς ἡλικίαν 127 χρόνων, ἐνυμφεύθη ὁ Ἀβραάμ τὴν Χεττούραν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγέννησεν ἐξ υἱοῦς. Ἀπέθανε δὲ ὁ σεβάσιμος πατριάρχης 175 χρόνων ἡλικίας, καὶ ἐτάφη ὑπὸ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαήλ εἰς τὸν αὐτὸν τάφον, ὅστις περιεῖχε τὴν πρῶτην αὐτοῦ γυναῖκα, εἰς Μαμβρῆ.